

John Taylor Gatto idézetek

szeptember 3, 2013

Az iskoláknak, hallom nagyobb értelme lenne, több értéket termelnének, ha kilenctől délután ötig működnének, sőt kilentől-kilencig az egész év folyamán. Nem vagyunk továbbá farmerek társadalma, nincs szükségünk arra, hogy a gyerekek segítsenek a termés betakarításában. Ez az új világrend ebédet adna, esti szórakozást, terápiát, orvosi figyelmet, és még egy csomó más szolgáltatást, amely ezt az intézményt egyfajta szintetikus családdá tenné, jobbá, számos szegény család számára jobbá, mint az eredeti, és ezzel felemelné őket.

Nekem, mint iskolai tanárnak úgy tűnik, hogy az iskola sokkal inkább egy ok abban a láncban, hogy a családok és a közösségek gyengék. Szétválasztják a szülőket a gyerekektől, elvágják az életet adó kommunikáció lehetőségét, azt, hogy megismerhessék egymás életét. Az iskola azzal, hogy ennyire dominálja az időben a gyerekek életét, megakadályozza azt, hogy a család kibontakozzon, mintegy azt mondva, hogy a család lenne a hibás abban, hogy nem úgy működik, mint egy család. Mintha egy beavatkozó személy a fotólaborban túl korán kivenné az exponált fotót a vegyszerekből, és utána megvádolná a fényképészt, hogy nem kompetens.

Egy Massachusetts-i szenátor azt mondta nemrégiben, hogy az írástudatlansági ráta kisebb volt, amikor még nem vezették be a kötelező iskoláztatást. Ezt meg kell fontolnunk, és belátnunk, hogy az iskola túlhaladta azt a fázist, amikor még hatékonyan működött, és ma „több” iskola csak rosszabbá tenné a helyzetet, a helyett, hogy jobbá tenné.

John Taylor Gatto: We need less school, not more. (Dumbing us down: The Hidden Curriculum of Compulsory Schooling 1992, 67.p.)

John Taylor Gatto cikkei a blogon